

กิติกรรมประกาศ

นับตั้งแต่รู้ว่าผู้เขียนต้องเข้ามาศึกษา เพื่อการเป็นนักสื่อสารมวลชน ผู้เขียนรู้ว่าความเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่กำลังรอผู้เขียนอยู่ แน่หนอนที่ทางเดินของผู้เขียนไม่ตัน ผู้เขียนสามารถฝ่าฟันเข้ามาได้ แต่ลึกๆผู้เขียนรู้สึก...กลัว

ถึงแม้จะพยายามหาหนังสือมาอ่านถึงการเป็นนักสื่อสารมวลชน แต่ภาพเมื่อสี่ปีที่แล้วไม่ชัดเจนเอาเสียเลย ในที่สุดผู้เขียนก็เดินทางร่วมพันกิโลเมตรมาอยู่ในสังคมแห่งนี้ ด้วยความเต็มใจ และ เต็มใจ

สิ่งต่างๆที่ผู้เขียนไม่รู้จัก ภาษาที่ไม่คุ้นเคย ทำให้ผู้เขียนต้องเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงตัวเองพอสมควร ผู้เขียนพยายามเตือนตัวเองว่าเมื่อเลือกที่จะเดินทางนี้แล้วก็ต้องเดิน...ให้ถึงที่สุด

จากวันนั้นถึงวันนี้สี่ปีผ่านไปเร็วเหมือนสี่ปี ผู้เขียนอยากจะบอกว่ามันเร็วจริงๆ เลยไม่ต้องเปรียบเทียบกับอะไร เพราะถึงวันนี้มันได้บอกผู้เขียนอย่างชัดเจนที่สุดแล้ว

ตอนนี้ เวลานี้ ผู้เขียนกำลังสร้างงานชิ้นสุดท้ายของระยะเวลาสี่ปีที่ผ่านมา สี่ปีที่ทำให้ภาพที่ไม่เคยชัดเจนเอาเสียเลยได้ชัดขึ้นมาบ้าง ... ถึงแม้จะไม่แจ่มแต่ก็ดีกว่าเดิม...ขอขอบพระคุณและขอบคุณ

พ่อกับแม่.....ผู้สร้างและอำนวยความสะดวก

ครูอาจารย์.....ที่ปูทางสายนี้ไว้

.....ทุกชีวิตที่ร่วมสนับสนุนจนเจือ.....

.....ชีเนช กับน้ำใจ ความรัก ความห่วงใย...ไม่มีหมด.....

เมธา แนมใส

มีนาคม 2540